

декілька дослідних поїздок на поїздо-версту, немає можливості і будь-який висновок, що ґрунтується на визначеній таким чином витраті палива, буде, відверто кажучи, безпідставним» – робить висновок Олександр Парфенійович [3, с. 19].

Таким чином, мета запропонованих О.П. Бородіним дослідних станцій полягала в дослідженні трьох основних проблем:

- обирати паливо необхідної якості і гатунку;
- користуватися прийнятним видом палива найвигіднішим чином;
- користуватися отриманою в паровозах парою найбільш економічно.

Джерела та література

1. *Бородин А.* Служба подвижного состава на Юго-Западных железных дорогах в период десятилетия 1880–1889 гг. / А. Бородин. – К., 1895. – С. 10–11.

2. *Леви Л.* Александр Парфеньевич Бородин / Л. Леви // Инженер. – 1898. – № 4–5. – С. 147–152.

3. *Бородин А.* Заметки о механическом устройстве железных дорог / А. Бородин // Производство исследований качеств потребляемого паровозами топлива и условий наиболее выгоднейшего пользования таковыми. – К., 1881. – Вып. 4. – 19 с.

ІСТОРИЧНІ МОМЕНТИ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Штандер В.А.

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» (м. Переяслав-Хмельницький Київської області)

Основною проблемою агробіологічних систем минулого і сучасного етапів залишається низький рівень інформатизації сільськогосподарських процесів. На застосування інформаційних методів та технологій в агрономічних системах впливає загальна інформатизація суспільства, яка ґрунтується на розвитку інформаційних комп'ютерних технологій і є інтелектуальною та матеріальною базою створення нових технологій. Використання сучасних інформаційних технологій дозволяє агрономам вести історію полів за врожайністю, культурами, добривами; планувати виконання внесення добрив з урахуванням особливості полів; здійснювати аналіз результатів та формувати пропозиції по перспективним роботам; автоматизувати планування та облік робіт та ін.

Вже починаючи з 70-х років інформаційно-пошукові системи входять в агрономічну науку, а це – сукупність методів, агротехнологічних, виробничих та програмно-технічних засобів, інтегрованих з метою збирання, обробки, зберігання, розповсюдження, відображення і використання сільськогосподарської інформації в інтересах її користувачів.

Еволюція наукової думки стосовно впровадження інформаційних технологій в галузі агрономії невіддільна від досягнень світової та радянської науки. В Україні важливі дослідження в галузі створення спеціальних систем інформаційного забезпечення для потреб агрономічної науки проводилися в таких наукових закладах, як Інститут кібернетики ім. В.М. Глушкова НАНУ,

Національний університет біоресурсів та природокористування України (Українська сільськогосподарська академія), ННЦ «Інститут ґрунтознавства і агрохімії ім. О.Н Соколовського» НААН, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, Інститут зрошуваного землеробства НААН, відділення «Агроресурси» Інституту гідротехніки і меліорації НААН (УкрНДПТІ «Агроресурси») та ін.

Слід звернути увагу, що особливу роль інформаційних методів та технологій у науковій та виробничій сфері відіграли знання В.М. Глушкова. У 1963 р. В.М. Глушков розробив концепцію мережі обчислювальних центрів для керування економікою на всіх рівнях (від підприємства до Держплану та Ради Міністрів СРСР). Під його керівництвом в 1964 р. було розроблено ескізний проект мережі, а також перший варіант загальнодержавної автоматизованої системи керування, яку планувалося реалізувати в цій мережі. Передбачалися радикальна перебудова загальнодержавної довідково-інформаційної служби, запровадження неперервної системи оптимального планування, що впливало із завдань випуску кінцевого продукту та ін..

У 50-ті роки ХХ ст. в нашій країні були створені центри з розробки та впровадження обчислювальних машин. Провідними центрами були Інститут точної механіки та обчислювальної техніки АН СРСР, а також Інститут електротехніки АН СРСР та Інститут кібернетики АН УРСР. Згодом у Інституті кібернетики АН УРСР (1966) була створена електронно-обчислювальна машина «Искра», яку використовували для науково-технічних та обліково-статистичних обрахунків. Розробки інституту кібернетики не стояли на місці, і згодом такі ЕОМ як «МИР», «Дніпро» сприяли поширенню обчислювальних засобів та становленню в Україні промислового вироблення обчислювальної техніки.

У 70-х роках ХХ ст. відбувалося створення цілої мережі обласних інформаційно-обчислювальних центрів (ІОЦ) для безпосереднього обслуговування агропромислового комплексу України (Полтавський ІОЦ – створений у 1974 р., Вінницький ІОЦ, Харківський ІОЦ та ін.). Обласні ІОЦ були створені на основі Постанов Ради Міністрів УРСР № 444 від 23 серпня 1968 р. «Про заходи по прискоренню впровадження автоматизованих систем управління за використанням обчислювальної техніки в народному господарстві УРСР» та № 433 від 6 вересня 1971 р. «Про заходи по підвищенню ефективності роботи вже створених обчислювальних центрів у народному господарстві Української РСР та з метою впровадження обчислювальної техніки в діяльності підприємств і організацій республіканського об'єднання «Укрсільгосптехніка», а також п'ятирічний план (1971–1975) розвитку народного господарства, в якому передбачалося створення та впровадження автоматизованих систем планування та управління галузями, об'єднаннями, підприємствами, та загальнодержавна стратегія створення загальної автоматизованої системи збирання і обробки інформації для обліку, планування та управління народним господарством на основі державної системи обчислювальних центрів.

На сьогодні в сільськогосподарській науці в агробіологічних системах накопичено дуже велику кількість фактичної інформації, проте все одно теоретичні побудови часто залишаються обмеженими. Необхідність же у вказаних побудовах зростає внаслідок необхідності для якісної переробки інформації різних загальних фактів, сформованих описувань. У цій ситуації дуже важливими є засоби моделювання та інформаційних технологій.

Ми можемо зробити висновок про багатоаспектність процесу впровадження інформаційних технологій для потреб агробіологічного комплексу в контексті історичного розвитку. Використання нових інформаційних технологій у сучасних умовах функціонування галузі пов'язується з персоналізацією технічних засобів обчислювальної техніки, організацією автоматизованих робочих місць (АРМ), автоматизацією збору та реєстрації інформації, переходом на переважно безпаперову документацію, використання розподілених баз даних, ефективних засобів комунікації, локальних і глобальних мереж. Лише комплексний підхід до формування інформаційних технологій може забезпечити суттєві зрушення в управлінні сільськогосподарським виробництвом.

ЗАРОДЖЕННЯ ГІГІЄНИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН

Шульга В.П.

Національний авіаційний університет (м. Київ)

Зоогігієна вивчає взаємодію організму сільськогосподарських тварин і навколишнього середовища, що має за мету – встановити науково обґрунтовані прийоми утримання, догляду і гігієни годівлі тварин; свідомо та раціонально спрямовувати їх з тим, щоб зменшити негативний вплив чинників зовнішнього середовища і максимально використовувати позитивний вплив зовнішніх умов в інтересах охорони їх здоров'я та підвищення продуктивності. Таким чином, регулювання впливу зовнішніх умов, керованих людиною за допомогою певних прийомів утримання та догляду за тваринами, надає можливість досягати як збереження і оздоровлення тваринництва, так і подальшого зростання його продуктивності.

На початку XVII ст. в інтересах охорони здоров'я людей і тварин у Російській імперії були прийняті державні регламентації – накази про влаштування скотомогильників у відведених для них місцях, що визначалися із санітарних міркувань. На початку XVIII ст. реформи Петра I торкнулися питань утримання тварин та догляду за ними. В історії російського законодавства особливого значення набув наказ імператора від 19 серпня 1723 р. з додатком «Кондиции о содержании овец многовотчинных людей» від 30 липня 1722 р. У цих правилах узагальнювались певні прийоми гігієни годівлі, напування, обладнання приміщень для збереження і розвитку тонкорунних овець у племінних господарствах.

Питання утримання тварин, їх догляду та годівлі розробляла створена в